ΤΕΛΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ

Ὁ πρόεδρος Κάρτερ ἦλθε σὲ ρήξη μὲ τοὺς φιλελευθέρους

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΣΕ ΑΓΓΛΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς ἐφημερίδος «Γκάρντιαν» στὴν Οὐάσιγκτον κ. Τζούαθαν Στήλ, ὑποστηρίζων ὅτι ἐπῆλθε ὁριστικὴ ρήξη μεταξὺ τοῦ προέδρου Κάρτερ καὶ τῶν φιλελευθέρων γράφει:

"Ο,τι ἀπόμεινε ἀπὸ τὸ εἰδύλλιο τοῦ Κάρτερ μὲ τὰ φιλελεύθερα στοιχεῖα τοῦ Δημοκρατικοῦ Κόμματος καταστράφηκε πρόσφατα. Ἡ τελικὴ καὶ ἀποφασιστικὴ ἀντιδικία ἐπῆλθε σχετικὰ μὲ τὸ πρόγραμμα τῆς ἀμερικανικῆς κυβέρνησης γιὰ τὴν παροχὴ ἰατρικῆς ἀσφάλισης σὲ ὅλους τοὺς Ἀμερικανοὺς πολίτες, ἕναν ἀπὸ τοὺς τελευταίους σημαντικοὺς τομεῖς τοῦ Νιοὺ Ντὴλ ποὺ δὲν εἶχαν πραγματοποιηθεῖ.

Οἱ ἡγέτες τῶν συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων καὶ οἱ λίγοι φιλελεύθεροι ποὺ ἀπόμειναν στὸ Κογκρέσσο, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν γερουσιαστὴ Ἔντουαρντ Κέννεντυ ἔλπιζαν νὰ εὐθυγραμμίσουν κατὰ κάποιο τρόπο τὴν κοινωνικὴ πολιτικὴ τῆς ἀμερικανικῆς κυβέρνησης μὲ τὴν ἀντίστοιχη τῶν σοσιαλδημοκρατικῶν χωρῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ Καναδᾶ. Παρ' ὅλα αὐτά, ὅμως, ὁ Κάρτερ τελικὰ ἔδωσε στὴ δημοσιότητα ἕνα σχέδιο τὸ ὁποῖο οἱ φιλελεύθεροι θεώρησαν ὅτι θὰ ἐφαρμοστεῖ σὲ ὑπερβολικὰ μεγάλο χρονικὸ διάστημα καὶ μὲ καθόλου ἱκανοποιητικὸ τρόπο, δηλαδὴ κατὰ στάδια, δίνοντας εὐκαιρίες γιὰ οὐσιαστικὴ ἀνατροπὴ του ἀπὸ τὸ συνεχὲς αὐξανόμενο πρόσφατα κῦμα συντηρητισμοῦ ποὺ ἐμφανίζεται στὸ Κογκρέσσο.

Ἀπὸ μόνη της, ἡ διαφορὰ αὐτὴ στὶς ἀπόψεις τοῦ Λευκοῦ Οἴκου καὶ τῶν φιλελεύθερων γερουσιαστῶν ἴσως δὲν θὰ μποροῦσε νὰ προκαλέσει μιὰ τόσο μεγάλη ρήξη. Ἡ νέα αὐτὴ ἀντιδικία ὡστόσο ἔχει πολλὰ προηγούμενα. Τὰ φιλελεύθερα στοιχεῖα τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος ἔχουν ἤδη ἀπογοητευθεῖ ἀπὸ τὶς προσπάθειες ποὺ ἔκανε μέχρι τώρα ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνηση ὅσον ἀφορᾶ σὲ θέματα ὅπως ἡ φορολογικὴ μεταρρύθμιση, ἡ ἀντιπληθωριστικὴ πολιτικὴ καὶ ἡ ἀναθεώρηση τῶν νόμων περὶ συνδικαλισμοῦ.

Ἡ ρήξη βασικὰ δὲν προέρχεται ἀπὸ βαθύτερη καὶ οὐσιαστικότερη διαφορὰ ἀπόψεων. Ἁπλῶς εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ὁλοένα καὶ μεγαλύτερης τὸν τελευταῖο καιρὸ δυνατότητας τῶν συντηρητικῶν τοῦ Κογκρέσσου νὰ ἀντιδροῦν καὶ σὲ μερικὲς περιπτώσεις νὰ ἀνατρέπουν τὴν φιλελεύθερη πολιτική. Οἱ φιλελεύθεροι παραδέχονται ὅτι ὁ Λευκὸς Οἶκος κατέβαλε προσπάθειες, γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ τμήματος αὐτοῦ, ἂν καὶ ἀμφισβητοῦν τὴν ὀρθότητα τῆς τακτικῆς ποὺ ἀκολούθησε ἡ κυβέρνηση. Τώρα ὅμως, ὑποστηρίζουν οἱ φιλελεύθεροι, ἡ κυβέρνηση τοῦ Κάρτερ, ἀλλάζει στρατηγικὴ καὶ ἐνδείδει στὶς πιέσεις τῶν συντηρητικῶν ὅσον ἀφορᾶ στὸ νομοθετικὸ ἔργο χωρὶς κἀν νὰ δώσει μάχη.

Εἴτε ἔχει στοιχεῖα ἀλήθειας, εἴτε ὄχι ἡ κατηγορία αὐτή, παραμένει γεγονὸς ἀναμφισβήτητο ὅτι οἱ λίγες τελευταῖες ἑβδομάδες ἐπιφύλαξαν στὸν πρόεδρο Κάρτερ μερικὰ πολυάσχημα μαθήματα. Τὸ πιὸ πρόσφατο πλῆγμα, γιὰ τὴν ἀμερικανικὴ κυβέρνηση, ὑπῆρξε ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο τὸ Κογκρέσσο ἀντιμετώπισε τὶς προτάσεις της γιὰ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ φορολογικοῦ συστήματος. Στὸν πιὸ βασικὸ προσκλητικὸ του λόγο ὁ Κάρτερ εἶχε χαρακτηρίσει τὸ ἀμερικανικὸ σύστημα φορολογίας σὰν «ἐξευτελισμὸ τοῦ ἀνθρώπινου εἴδους». Ὁ Ἀμερικανὸς Πρόεδρος ὑπέβαλε στὸ Κογκρέσσο ἕνα σχέδιο ποὺ ἀπόβλεπε στὸ νὰ «κλείσει τὰ διάφορα παραθυράκια» καὶ συγχρόνως τὸ σύνδεσε μὲ προτεινόμενα μέτρα γιὰ φορολογικὲς ἀπαλλαγὲς ποὺ θὰ εὐνοοῦσαν κύρια τὶς ἀνώτερες τάξεις.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Οἰκονομικῶν τῆς Βουλῆς, ἡ ὁποία πρώτη ἐξετάζει τὰ φορολογικὰ νομοσχέδια ἀπέρριψε χωρὶς χρονοτριβὲς τὶς μεταρρυθμίσεις. Τελικά, πέρασαν ἀσήμαντες καὶ βασικὰ προπαγανδιστικὲς μεταρρυθμίσεις, ὅπως ἐκείνη ποὺ προβλέπει τὸν τερματισμὸ τοῦ περίπλοκου συστήματος ρορολογικῶν ἀπαλλαγῶν. Ἀντίθετα, ἀπορρίφθηκαν σημαντικὲς προτάσεις, ὅπως ἐκείνη ποὺ ἀναφερόταν στὸν περιορισμὸ τῶν κερδῶν τῶν πλουσίων.

Στὴ συνέχεια, μάλιστα, ἡ ἐπιτροπὴ ἄρχισε νὰ προωθεῖ ἀκριβῶς τὶς ἀντίθετες μεταρρυθμίσεις. Τὴν περασμένη ἑβδομάδα πέρασε μιὰ σειρὰ ἀπὸ μέτρα τὰ ὁποῖα γιὰ πρώτη φορὰ στὰ τελευταῖα 15 χρόνια ἐπιφέρουν μεταβολὴ στὴν ἔστω καὶ ἤπια τάση γιὰ ἀνακατανομὴ τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου, ποὺ χαρακτήριζε ἠν μέχρι τώρα φορολογικὴ τακτικὴ τῆς ἀμερικανικῆς κυβέρνησης. Στὰ πλαίσια τῶν μεταρρυθμίσεων αὐτῶν οἱ φορολογούμενοι ποὺ κερδίζουν λιγότερο ἀπὸ τὸ μέσο οἰκογενειακὸ εἰσόδημα των 15.600 δολλαρίων τὸν χρόνο, θὰ εὐνοηθοῦν μόνο μὲ τὸ 1/8 τῶν προτεινομένων φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν. Ἄλλες ἀλλαγες ποὺ ἔγιναν ὅσον ἀφορᾶ στὴν φορολογία ἀτόμων μὲ μεγάλο εἰσόδημα ἐπέτειναν τὴν τάση ποὺ παρατηρεῖται τελευταῖα γιὰ τὴν παραπέρα ἐνίσχυση τῶν Ἀμερικανῶν τῆς μέσης καὶ ἀνώτερης τάξης μὲ εἰσόδημα ἀπὸ 20.000 μέχρι 50.000 δολλάρια τὸν χρόνο.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Οἰκονομικῶν εἶναι σαφὲς ὅτι ἀντανακλοῦσε τὴ νέα συσπείρωση τῶν Ἀμερικανῶν πολιτῶν μὲ μεγάλα εἰσοδήματα ἀπέναντι στὶς φορολογικὲς ἐπιβαρύνσεις. Ἐξ ἄλλου, τὴν προηγούμενη μόλις ἑβδομάδα ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐμπορίου τῆς Βουλῆς εἶχε μπλοκάρει ἕνα νομοσχέδιο τῆς ἀμερικανικῆς κυβέρνησης, τὸ ὁποῖο ἀπέβλεπε στὴν ἐπιβολὴ ὁμοσπονδιακοῦ ἐλέγχου στὶς τιμὲς τῶν νοσοκομείων μέσα σὲ δύο χρόνια, ἂν ἀποτύγχαναν οἱ σχετικὲς προσπάθειες τῶν νοσοκομείων αὐξάνονται μὲ ταχύτατο ρυθμὸ ἐν μέρει, λόγω τοῦ γεγονότος ὅτι πολλὰ νοσοκομεῖα προσπαθοῦν νὰ διατηρήσουν τὰ κρεβάτια τους μεγάλα, κρατώντας γιὰ μεγαλύτερο διάστημα τοὺς ἀσθενεῖς. Στὰ πλαίσια τῶν περισσοτέρων συμβολαίων ἰατρικῆς ἀσφάλισης σὲ ἰδιωτικὸ ἐπίπεδο, καὶ τοῦ συστήματος ἰατρικῆς προστασίας γιὰ τὰ ἡλικιωμένα ἄτομα, οἱ περισσότεροι ἀσθενεῖς συνήθως εἰσάγονται στὸ νοσοκομεῖο, ἐνῶ πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς μποροῦν νὰ ἀντιμετωπίσουν τὸ κάθε θεραπευτικό τους πρόβλημα καὶ σὰν ἐξωτερικοὶ ἀσθενεῖς.

Στὸ κογκρέσσο ἀναφέρθηκε ἡ περίπτωση ἑνὸς νοσοκομείου τοῦ Λὰς Βέγκας, τὸ ὁποῖο πρόσφερε στοὺς ἀσθενεῖς τὴν εὐκαιρία γιὰ ἀκριβὲς διακοπὲς δωρεὰν ὀρ γότερα, ἂν ἔμπαιναν στὸ νοσοκομεῖο τὸ Σαββατοκύριακο, πρὶν ἀπὸ τὴν ἑβδομάδα ποὺ ἐπρόκειτο νὰ χειρουργηθοῦν. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐμπορίου παρόλα αὐτὰ ἀπέρριψε τὴν πρόταση Κάρτερ ψηφίζοντας ἕνα νομοσχέδιο ποὺ πρόβλεπε, τὸν ἔλεγχο τῶν εἰσπράξεων τῶν νοσοκομείων σὲ ἀπόλυτα ἐθελοντικὴ βάση.

Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν ἀποτυχία τους αὐτή, τὰ φιλελεύθερα στοιχεῖα τοῦ κογκρέσσου εἶχαν δεχθεῖ ἕνα ἀκόμη πλῆγμα ἀπὸ τὴν ἐπιτυχία ποὺ σημείωσε τελικὰ ἡ τακτικὴ κωλυσιεργίας τῶν συντηρητικῶν γιὰ τὴν ἀποτροπὴ τῆς ψηφοφορίας σὲ ἕνα νομοσχέδιο σχετικὰ μὲ τὴ νομοθεσία περὶ συνδικαλισμοῦ. Τὸ νομοσχέδιο αὐτὸ πρόβλεπε βαρύτερες ποινὲς στοὺς ἐργοδότες ποὺ παρεμποδίζουν τοὺς συνδικαλιστὲς στὸ ἔργο τους ἢ προσπαθοῦν νὰ καθυστερήσουν τὴ διεξαγωγὴ τῶν ἐκλογῶν ὅπου οἱ ἐργάτες θὰ ἀποφανθοῦν νὰ ἔχουν συνδικαλιστικὴ ἐκπροσώπηση. Τὸν περασμένο Ἰανουάριο ὁ πρόεδρος Κάρτερ εἶχε χαρακτηρίσει τὸ νομοσχέδιο αὐτὸ σὰν ἐξαιρετικῆς προτεραιότητας γιὰ τὸ φετινὸ χρόνο, ἐνῶ ἡ ἡγεσία τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος εἶχε καταβάλει ὕλες της τὶς προσπάθειες γιὰ νὰ ψηφιστεῖ. Μετὰ ἀπὸ ἕξη προσπάθειες δὲν ἔγινε, κατορθωτὴ ἡ ἐξασφάλιση πλειοψηφίας στὴ γερουσία γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς κωλυσιεργίας καὶ τελικὰ τὸ νομοσχέδιο μπῆκε στὸ ράφι.

Οἱ τρεῖς αὐτὲς ἀποτυχίες ἦταν ἕνα ἰσχυρὸ ράπισμα γιὰ τὴν ἀμερικανικὴ κυβέρνηση, καθὼς καὶ γιὰ τὸν συνασπισμὸ τῶν φιλελεύθερων γερουσιαστῶν καὶ βουλευτῶν μὲ τοὺς ἡγέτες τῶν συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων. Ὅμως, ταυτόχρονα, στάθηκε τὸ ἔναυσμα γιὰ τὴν διατύπωση νέων κατηγοριῶν ὅτι ἡ κυβέρνηση Κάρτερ εἶναι ἀνίκανη ἢ δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ δώσει στὴ χώρα μιὰ ξεκάθαρα φιλελεύθερη ἡγεσία. Ἄπειρος, ὅσον ἀφορᾶ σὲ διαδικασίες τοῦ κογκρέσσου καὶ χωρὶς νὰ χαρακτηρίζεται ἀπὸ γνήσια προσήλωση στὴν ὑπόθεση τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης ὁ Κάρτερ γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ κατηγορήθηκε ὅτι περιβάλλει τὶς ἐνέργειές του μὲ τὴν ἴδια ἀσάφεια ποὺ παρουσίασε καὶ στὴν προεκλογική του ἐκστρατεία.

Ὁ γερουσιαστὴς Κέννεντυ, φυσικά, εἶχε τοὺς δικούς του προσωπικοὺς λόγους γιὰ νὰ δημιουργήσει ἕνα κλίμα πόλωσης μὲ τὴν σημερινὴ ἀμερικανικὴ κυβέρνηση. Ἡ κυβέρνηση γιὰ τὴν προ

★ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛΙΔΑ

Ἀριθ. 14346

—Περίληψις προγράμματος πλειστηριασμοῦ Ἐνυποθήκου ἀκινήτου κτήματος (Ἀγροῦ Ποτιστικοῦ).

Ὁ συμβολαιογράφος Δύμης Μιχαὴλ Νικολάου Κοντόπουλος, ἑδρεύων καὶ κατοικῶν ἐν Κάτω Ἀχαΐᾳ, ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος, δηλοποιῶ ὅτι κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθμ. 970)18—7—1978 πρόγραμμα Δημοσίου ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἐνυποθήκου ἀκινήτου τοῦ παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Πατρῶν Δικαστικοῦ Ἐπιμελητοῦ Ἀνδρέου Χρήστου Κατσιμπέρη, τὴν εἰκοστὴν τετάρτην (24ην) τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ὀγδόου (1978) ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10ης π.μ. ὥρας μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς ὥρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἐκτίθεται εἰς Δημόσιον ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιον ἐμοῦ ἢ ἐν κωλύματί μου ἐνώπιον παντὸς νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου, ἐν τῷ χωρίῳ Σαγεΐκα, ἕδρα τῆς Κοινότητος Σαγεΐκων Ἀχαΐας τοῦ Δήμου Δύμης καὶ ἔξωθι ἢ καιροῦ μὴ ἐπιτρέποντος ἐντὸς τοῦ Κοινοτικοῦ Καταστήματος (Γραφείου) τῆς Κοινότητος Σαγεΐκων, δημοσιώτερον μέρος τῆς ἄνω Κοινότητος συνήθους τόπου πλειστηριασμῶν, τὸ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 966)10—7—1978 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Δικ. Ἐπιμελητοῦ Ἀνδρέου Κατσιμπέρη, ἀναγκαστικῶς κατασχεθέν, ὡς κάτωθι ἀναφερόμενον καὶ περιγραφόμενον ἀκίνητον τοῦ πτωχεύσαντος ὀφειλέτου Ἀγγέλου Κούφη τοῦ Βασιλείου καὶ τῆς Βαρβάρας, κατοίκου Πατρῶν, κηρυχθέντος εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1018)1977 ἀποφάσεως τοῦ Πολυμελοῦς Πρωτοδικείου Πατρῶν νομίμως ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τοῦ συνδίκου τῆς πτωχεύσεώς του Ἀλεξ. Φ. Καλογεροπούλου, δικηγόρου, κατοίκου Πατρῶν (Μιαούλη 49) διοριοθέντος ὁριστικοῦ συνδίκου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 273)13—4—1978 ἀποφάσεως τοῦ Πολυμελοῦς Πρωτοδικείου Πατρῶν, τῇ ἐπιμελείᾳ τῆς ἐν Ἀθήναις (ὁδὸς Ἐλευθερίου Βενιζέλου ἀριθμ. 45 καὶ Ἰωάν. Πεσμαζόγλου ἀριθ. 18), ἑδρευούσης Ἀνωνύμου Τραπεζῆς Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἰονικὴ καὶ Λαϊκὴ Τράπεζα Ἑλλάδος Α.Ε.», νομίμως ἐκπροσωπουμένης, ἤτοι: Ἀγρὸς ποτιστικός, καλλιεργήσιμος, ἐκτάσεως κατ' ὀπτικὴν ἐκτίμησιν εἴκοσι (20) στρεμμάτων περίπου ἢ ὅσης ἐκτάσεως ἤθελεν εἶναι μείζονος ἢ ἐλάσσονος, κείμενος ἐν τῇ θέσει «Κατσαντώνη» τῆς κτηματικῆς περιφερείας τῆς Κοινότητος Σαγεΐκων τοῦ τέως Δήμου Δύμης. Πρὸς τὴν βορειοανατολικὴν του πλευράν, ὑπάρχουν μία πηγάδα καὶ δύο ἀρτεσιανὰ φρέατα δι' ὧν παλαιότερον ἀρδεύετο ὁ ὡς ἄνω ἀγρός, σήμερον δὲ ἅπαντα κατεστραμμένα καὶ οὐχὶ ἐν λειτουργίᾳ, ὡς καὶ εἰς τουβλόκτιστος οἰκίσκος, πλησίον τῆς πηγάδας, χρησιμοποιούμενος παλαιότερον τρὸς τοποθέτησιν ἀντλητικοῦ συγκροτήματος (μοτέρ). Πρὸς τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν του καὶ κατὰ σειρὰν ὑπάρχουν τρεῖς (3) ἐλιὲς καρποφόρες ὡς καὶ τρεῖς ἀγριλιές. Ὁ ἀγρὸς οὗτος ἀρδεύεται σήμερον ἐκ τοῦ εἰς ἀπόστασιν διακοσίων (200) περίπου μέτρων ὑπάρχοντος λαγκαδίου πλησίον τοῦ ὁποίου καὶ ἐπὶ ἀγροῦ τοῦ Δημητρίου Τριαντ. Τριανταφύλλη, ὁ ἄνω ὀφειλέτης ἔχει κατασκευάσει λόγῳ χρησιδανείου οἰκίσκον ἐκ τσιμεντοπλίνθων καὶ ὀροφὴν ἐκ τσιμεντί νης πλακὸς (μπετὸν ἀρμέ) ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔχει τοποθετήσει ἠλεκτρικὴν ἐγκατάστασιν καὶ πλησίον αὐτοῦ εἰς τὸ χεῖλος τοῦ λαγκαδίου ἀντλητικὸν συγκρότημα (μοτὲρ) ἱπποδυνάμεως 20 ἵππων καὶ διὰ καλυβόσωλήνων μεταφέρεται τὸ ὑπὸ ἀρδευσιν τοῦ ὡς ἄνω ἀγροῦ ὕδωρ. Ὁ ἀνωτέρω ἀγρὸς ἐκτίθεται εἰς πλειστηριασμὸν μετὰ παντὸς συστατικοῦ καὶ παραρτήματος αὐτοῦ, ὁρίζεται δὲ κατὰ τὸ ὅλον γύρωθεν, βορείως μὲ σιδηροδρομικὴν γραμμὴν Ο.Σ.Ε., νοτίως μὲ ζηρολάγκαδο καὶ πέραν τούτου μὲ ἀγρὸν ἰδίου ὡς ἄνω ἀφειλέτου Ἀγγέλου Κούφη, ἀνατολικῶς μὲ ἀγρὸν Βασιλείου Νικολάου Τριανταφύλλη καὶ δυτικῶς μὲ ἀγρὸν Δημητρίου Τριαντ. Τριανταφύλλη. Ὁ ἀνωτέρω ἀγρὸς περιῆλθεν εἰς τὸν ὀφειλέτην ἐξ ἀγορᾶς δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 16114)1973 συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Δύμης Νικολάου Γρηγοροπούλου, νομίμως μεταγεγραμμένου εἰς τὰ βιβλία τῶν μεταγραφῶν τοῦ Δήμου Δύμης, ἐν τόμῳ 417 καὶ ἀριθμῷ 34517. Καὶ ἐξετιμήθη ἀντὶ δραχμῶν 40.000 κατὰ στρέμμα καὶ συνολικῶς ἀντὶ δραχμῶν ὀκτακοσίων χιλιάδων (800.000) ἡ δ' ἐπισπεύδουσα προσφέρει τιμὴν ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς πρώτη προσφορὰ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ τὸ ἥμισυ τῆς κατὰ τὰ ἄνω γενομένης ἐκτιμήσεως, ἤτοι συνολικῶς δραχμὰς τετρακοσίας χιλιάδας (400.000), δικαιουμένη λαμβάνειν παρὰ τοῦ ἄνω ὀφειλέτου, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 163)1978 διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Πατρῶν, ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 9048Β) 15—5—1978 ἔκθεσιν ἐπιδόσεως τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Δικ. Ἐπιμελητοῦ Ἀνδρέου Κατσιμπέρη, ἀντιγράφου τῆς ἄνω διαταγῆς, μετ' ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμήν, ἐξ ἀπογράφου Α' ἐκτελεστοῦ, δραχμὰς 1) ὀκτακοσίας εἴκοσι πέντε χιλιάδας τετρακοσίας πεντήκοντα ἐννέα (825.459), νομιμοτόκως πρὸς 14ο)ο ἐτησίως, πλέον Φ.Κ.Ε. καὶ χαρτοσήμου ἀπὸ τῆς 30—10—1977 ἕως ἐξοφλήσεως δι' ἐπιδικασθὲν κεφάλαιον 2) δραχμὰς εἴκοσι τέσσαρας χιλιάδας τριακοσίας (24.300) δι' ἐπιδικασθεῖσαν δικαστικὴν δαπάνην καὶ 3) δραχμὰς δύο χιλιάδας ἐννεακοσίας ἑξήκοντα ὀκτὼ (2.968) δι' ἀπόγραφον, τέλη αὐτοῦ, ἀντίγραφον, σύνταξιν ἐπιταγῆς καὶ ἐπίδοσιν αὐτῆς, τὰ δύο τελευταῖα κονδύλια νομιμοτόκως ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐπιταγῆς μέχρις ἐξοφλήσεως, ὡς καὶ τὰ ἐν γένει ἔξοδα ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ κατὰ προτίμησιν μέχρι πέρατος αὐτοῦ ὡς καὶ ἐντολῆς πρὸς ἐκτέλεσιν. Ἀντίκλητόν της καὶ δεκτικὸν καταβολῆς διορίζει ἐν Πάτραις τὸν Ἰορδάνην Μηνᾶ Γεωργιάδην, κάτοικον Πατρῶν Ἁγίου Ἀνδρέου 63 Α', Διευθυντὴν τοῦ ἐν Πάτραις Ὑποκαταστήματός της καὶ ἐν Κάτω Ἀχαΐᾳ τὸν Ἰωάννην Μῆκον διευθυντὴν τοῦ ἐν Κάτω Ἀχαΐᾳ Ὑποκαταστήματός της, κάτοικον Κάτω Ἀχαΐας. Ὁ ἀνωτέρω ἀγρὸς βαρύνεται α) δι' ὑποθηκῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν τοῦ Δήμου Δύμης ὑπὲρ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διὰ δραχμὰς 300.000, 45.000 70.000, 51.000, 150.000, 47.000 καὶ 240.000, β) Διὰ προσημειώσεως ὑποθήκης ὑπὲρ τῆς ἄνω ἐπωνυμουσῆς Ἰονικῆς καὶ Λαϊκῆς Τραπέζης Ἑλλάδος Α.Ε διὰ δραχμὰς 2.500.000, τραπείσης ἐν μέρει εἰς ὑποθήκην διὰ ποσὸν δραχμῶν 948.000, γ) διὰ προσημειώσεως ὑποθήκης διὰ δραχμὰς 200.000 ὑπὲρ τῆς ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσης Ἑταιρείας περιωρισμένης Εὐθύνης ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Ι. καὶ Ν. Ἀσημακόπουλοι Ε.Π.Ε. καὶ δ) διὰ προσημειώσεως ὑποθήκης, διὰ δραχμὰς 100.000 ὑπὲρ τῆς ἐν Ἀθήναις (Αἰόλου 86) ἑδρευούσης Ἀνωνύμου Τραπεζιτικῆς Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἔθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος Α.Ε.». Ὅσοι βούλονται νὰ γίνουν ἀγορασταὶ νὰ προσέλθουν κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἡμέραν, ὥραν καὶ τόπον καὶ πλειοδοτήσουν, λαμβάνοντες γνῶσιν τῶν ὅρων ἐκ τοῦ σχετικοῦ παρ' ἐμοὶ κατατεθειμένου ὡς ἄνω προγράμματος καὶ λοιπῶν ἐγγράφων πλειστηριασμοῦ. Ἐγένετο τὸ παρὸν ἐν Κάτω Ἀχαΐᾳ σήμερον τὴν πέμπτην (5ην) τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ὀγδόου (1978) ἔτους, ἡμέραν Τρίτην, ὑπ' ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ γραφείῳ μου κειμένῳ ἐν τῷ ἰσογείῳ τῆς οἰκίας τοῦ Ἰωάννου Ἀναστασίου Παναγιωτοπούλου καὶ ὑπογράφεται νομίμως.

Ὁ Συμβολαιογράφος Δύμης
(Τ.Σ.) Μ. Ν. ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΗΡΘΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Τὸ νέο ἰδεολογικὸ δόγμα τῆς «ὀλιγώτερης δημοκρατίας»

Οἱ νόμοι ἰσχύουν, ἀλλὰ παραποιεῖται τὸ περιεχόμενό των

ΑΝΑΛΥΣΗ ΑΠΟ ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟ ΚΑΘΗΓΗΤΗ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ ('Ιδ. Ὑπ.). Γιὰ μείωση τῆς δημοκρατίας, γιὰ ἐλάττωση τῶν δόσεων δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν καὶ δημοκρατικῆς νομιμότητας, μιλοῦν πολλοὶ τελευταία. Τὴν ἀρχὴ ἔκαναν ἐκεῖνοι οἱ Ἀμερικανοὶ διανοούμενοι ποὺ ζοῦν, σκέπτονται καὶ κινοῦνται γύρω ἀπο τὴν περίφημη «Τριμερὴ Ἐπιτροπή», ποὺ ἱδρύθηκε ἀπὸ τὸν Ροκφέλλερ, εἶχε διευθυντὴ της τὸν Μπρεζίνσκι καὶ μέλη της ὑπῆρξαν τὰ πιὸ ἐπίλεκτα μέλη τῆς σημερινῆς ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως.

Οἱ μελέτες καὶ οἱ ἔρευνες τῶν ἐπιστημόνων καὶ τῶν λοιπῶν «ἐγκεφάλων», ποὺ ἐμπνέονται ἀπὸ τὴν τριμερῆ ἐπιτροπή, ἢ τὴν ἐμπνέουν, ἔθεσαν τὸ ζήτημα: «πόση δημοκρατία». Πόση δημοκρατία, μπορεῖ νὰ «παρέχεται» σήμερα στὶς μάζες καὶ σὲ πόσο βαθμὸ μποροῦν οἱ δημοκρατικὲς ἐλευθερίες νὰ περικόπτονται καὶ νὰ ἐκχωροῦν τὰ δικαιώματά τους σὲ μιὰ συγκεντρωτικότερη κρατικὴ ἐξουσία, ποὺ μπορεῖ ἔτσι νὰ ἐξελίσσεται σὲ ὑπερεξουσία, τοποθετημένη πέραν τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, πέραν τῶν ὁρίων τῆς δημοκρατικῆς νομιμότητας καὶ τῆς παρανομίας — διατηρωντας ὡστόσο ὅλα τὰ ἐξωτερικὰ χαρακτηριστικὰ τῆς δημοκρατίας καὶ τοῦ δημοκρατικὰ συγκροτημένου κράτους.

Ἔτσι, μέσα ἀπὸ πανεπιστήμια καὶ ἐρευνητικὰ κέντρα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν βγαίνει μιὰ γενεὰ μελετητῶν καὶ διανοουμένων ποὺ ἀφ' ἑνὸς ἔχει τὴν «τόλμη» νὰ διακηρύσσει πὼς εἶναι συντηρητική, καὶ ἀφ' ἑτέρου καλλιεργεῖ τὴν ἰδεολογία τῆς «λιγότερης δημοκρατίας» ἐν ὀνόματι κάποιων ἄλλων κοινωνικῶν ἀναγκῶν, ποὺ «πρέπει» νὰ ἔχουν τὴν προτεραιότητα καὶ πού, γιὰ τὴ σωτηρία τους, «πρέπει» νὰ μειωθεῖ ἡ δόση τῆς δημοκρατίας, ποὺ ἀπολαμβάνουν οἱ πολίτες. Οἱ πολίτες τῶν ἀνεπτυγμένων βιομηχανικῶν χωρῶν, ὅπου ἡ ὕπαρξη, ἡ σταθερότητα καὶ ἡ κανονικὴ λειτουργία τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν θεωροῦνται σὰν κάτι δεδομένο. Γιὰ τὶς ἀναπτυσσόμενες χῶρες, τὸ ζήτημα τῶν δημοκρατικῶν καθεστώτων τέθηκε πάντα καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ τίθεται διαφορετικά.

Ἀπέναντι σ' αὐτὴ τὴν προσπάθεια τῶν συντηρητικῶν διανοουμένων νὰ διαμορφώσουν τὴν ἰδεολογία τῆς «λιγότερης δημοκρατίας», ἀναπτύσσεται ἡ ἀντίθετη προσπάθεια, ποὺ καταβάλλουν οἱ προοδευτικοὶ Ἀμερικανοὶ διανοούμενοι: ἡ ἀνάλυση τῶν κοινωνικῶν, ποὺ ἀποτελοῦν τὸ πραγματικὸ ἔδαφος πάνω στὸ ὁποῖο φυτρώνουν καὶ πολλαπλασιάζονται τὰ ἀγκάθια αὐτῆς τῆς «νεοσυντηρητικῆς» ἰδεολογίας, ἡ περιγραφὴ τῶν μορφῶν ποὺ παίρνει, στὴ καθημερινὴ πρακτική, ἡ μείωση τῆς δημοκρατίας καὶ ἡ ἀνάθεση μεγάλων ἐξουσιῶν στοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ παραστυνομικοὺς μηχανισμοὺς τῆς παρακολουθήσεως, καὶ τῆς καταστολῆς, ἡ ἑρμηνεία αὐτῶν τῶν φαινομένων καὶ φυσικά, ἡ καταγγελία τους.

Ἡ ἀμερικανικὴ προοδευτικὴ διανόηση ἔχει δώσει μέσα στὰ χρόνια τοῦ '70 — κι' αὐτὸ εἶναι πρὸς τιμήν της — μιὰ πλούσια βιβλιογραφία, ποὺ περιγράφει, ἐρμηνεύει καὶ καταγγέλλει τὸ «νεοσυντηρητικὸ» φαινόμενο. Μαζὶ μὲ τὴν ὁμόλογή της γαλλικὴ βιβλιογραφία, ὅπου κατέχει ἐξέχουσα θέση τὸ ἔργο Ἑλλήνων διανοουμένων, ποὺ ζοῦν στὴ Γαλλία, ἀποτελεῖ τὴν πληρέστερη μελέτη τοῦ προβλήματος τῆς ἐξουσίας στὴν ἐποχή μας. Δηλαδή, σὲ μιὰ μεταβιομηχανικὴ κοινωνία, ποὺ βρίσκεται σὲ κρίση.

ΜΙΑ ΠΟΛΥ ΧΡΗΣΙΜΗ ΠΡΟ